

חברותא

שַׁבַּת פְּרָשַׁת שְׁלַח כ"א סִיּוֹן הַתּשפ"ג

חֹמֶר לַמּוֹד שְׁבוּעִי

יש לנו כוח להצליח!

למה דוקא שלוש?

חברותא: אל מול עשרת המרגלים שהוציאו את דבת הארץ רעה בפני העם, התייצב כחומה בצורה כִּלְב בן יפנה. אך בגלל ההסתה של המרגלים והפעס של העם, ידע כִּלְב שהוא בבִּעְיָה. רש"י מסביר שִׁכְלַב עָשָׂה 'תַּרְגִּיל הַסְּחָה': "צֹוּחַ וְאָמַר, וְכִי זֶה בַּלְבָּד עָשָׂה לָנוּ בֶן-עַמָּרְם?! הַשּׁוֹמֵעַ הִיָּה סְבוּר שֶׁבָּא לְסַפֵּר בְּגִנוּתוֹ... שֶׁתְּקוּ כֹּלָם".

אחרי שהם חשבו שהוא בא לדבר חלילה בגנות משה והשתתקו, המשיך כִּלְב וְאָמַר: "וְהִלּוֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם, וְהוֹרִיד לָנוּ אֶת הַמָּן וְהִגִּיד לָנוּ אֶת הַשְּׁלוֹם".

מדוע בחר כִּלְב לציין דוקא את שלושת הנסים האלה שחולל משה? אלא, הוא בא לענות על שלוש טענות עקריות שטענו המרגלים כנגד משה רבנו והעליה לארץ ישראל.

האם אנחנו ראויים?

ילד/ילדה: טענתם הראשונה של המרגלים: "עז העם הישב בארץ, והערים בצורות גדלת מאד וגם ילדי הענק ראינו שם" - מצד גבורת עמי כנען אי-

myshliach.net

תודתינו נתונה למערכת 'נשמתא דאורייתא' על עזרתם והסכמתם בהדפסת החומרים

אֲפֹשֶׁר לְכַבְּשָׁם, טַעֲנוּ הַמֶּרְגָּלִים.

אִךָ מִכִּיּוֹן שֶׁהֵם יָדְעוּ שִׁישְׂרָאֵל הֵם מֵאֲמִינִים בְּנֵי מֵאֲמִינִים, וְכִבֵּר רָאוּ אֶת נֹסֵי הַשָּׁם בִּיצִיאַת מִצְרַיִם וּבַמִּדְבָּר, הוֹסִיפוּ הַמֶּרְגָּלִים עוֹד טַעֲנָה, כְּדֵי לַעֲרֹעַר אֶת הָאֲמוּנָה וְהַבְּטָחוֹן שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל: "עַמְלֶק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב". בְּכֹךָ בִקְשׁוּ הַמֶּרְגָּלִים לְהַזְכִּיר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מַלְחַמַת עַמְלֶק.

הַסְּפוּר בַּתּוֹרָה עַל מַלְחַמַת עַמְלֶק בָּא בְּסִמְיֻכוֹת לְתַלוּנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַפִּידִים עַל כֶּף שְׂאִין לָהֶם מִים (בְּמִקּוֹם לְבוֹא וּלְבַקֵּשׁ בַּתְּחִנוּנִים מִמֹּשֶׁה לְהַתְּפִלֵּל עֲלֵיהֶם), רְצוּנָם לְשׁוּב לְמִצְרַיִם וְהַסְּפֵק שֶׁהִטִּילוּ "הַיֵּשׁ ה' בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין". אִם כֵּן, טַעֲנוּ הַמֶּרְגָּלִים, גַּם עַתָּה עִם יִשְׂרָאֵל הִטִּיל סִפֵּק בְּכוֹחַ הַשָּׁם בְּעֵצָם הָעֶבֶדָה שֶׁהוּא שָׁלַח אוֹתָם לְתוֹר אֶת הָאֶרֶץ, וְאִם כֵּן שׁוֹב לֹא יִהְיֶה עִם יִשְׂרָאֵל רְאוּי לְנֶס.

מַעַל הַטֶּבַע

חֲבוּרוֹת: אִךָ מִכִּיּוֹן שֶׁהַשָּׁם הִסְכִּים וְאָמַר לְמֹשֶׁה "שְׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים", הֵם בָּאוּ בְּטַעֲנָה הַשְּׁלִישִׁית: "וְהַחֲתִי וְהִיבֹסִי וְהָאֲמִרִי יוֹשֵׁב בְּהָר, וְהַכְּנִיעֵנִי יוֹשֵׁב עַל הַיָּם וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן" - גַּם אִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֲמִינִים שְׁבָכַל זֹאת יַעֲשֶׂה לָהֶם הַשָּׁם נֹסִים בְּעַת כַּבוּשׁ הָאֶרֶץ, מִי מִבְּטִיחַ שֶׁגַם בְּדֶרֶךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, בְּשִׁלְבַּ שֶׁהוּא רַק הַכְּנָה לְכַבוּשׁ הָאֶרֶץ, יִתְרַחֲשׁוּ נֹסִים וְהֵם לֹא יִפְלוּ בִיַּדֵי אוֹתָן אֲמוֹת שְׁבַדְרָה.

עַל כֵּן בָּא כָּלֵב וְעֵנָה אַחַד לְאַחַד:

אַתֶּם טוֹעֲנִים שְׂלֵא נוֹכַל בְּדֶרֶךְ הַטֶּבַע לְהִלָּחֵם כְּנֶגֶד הַכְּנִיעִים הַחֲזָקִים - "וְהִלּוֹא קִרַע לָנוּ אֶת הַיָּם". הִנֵּה, גַּם לְפָנַי קָרִיעַת יָם-סוּף נִדְרָשָׁה מִלְחָמָה מוֹל הַמִּצְרַיִם, וּבְדֶרֶךְ הַטֶּבַע לֹא יִכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנַצְחָם, אִךָ הַשָּׁם חוֹלַל נֶס לְמַעַלְה מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע, קִרַע אֶת הַיָּם וְהִצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֵלוּ הַמִּצְרַיִם טִבְעוּ. כֵּן גַּם עַתָּה - הַשָּׁם יִלָּחֵם עִבּוּרָנוּ.

מִי שֶׁעָשָׂה נֹסִים

יָלַד/יִלְדָה: עַל הַטַּעֲנָה הַשְּׁנִיָּה, שְׂאוּלִי בְּגִלְל הַטְּלַת הַסִּפֵּק בִּיכְלַת הַשָּׁם שׁוֹב לֹא רְאוּיִים יִשְׂרָאֵל לְנֶס, הַשִּׁיב כָּלֵב: "הַגִּזֵּז לָנוּ אֶת הַשָּׁלוֹ". זֶה כְּבָר קָרָה בְּהִיסְטוֹרִיָה שְׁלָנוּ - לְמִרוֹת שַׁעַם יִשְׂרָאֵל הַתְּלוּנָה וְאָמַר "מִי יֶאֱכַלְנוּ בְּשָׂר", עָשָׂה הַשָּׁם נֶס וְהִבִּיא לָהֶם אֶת הַשָּׁלוֹ. כֵּן גַּם עַתָּה יַעֲשֶׂה לָנוּ הַשָּׁם נֶס.

וְהַתְּשׁוּבָה הַשְּׁלִישִׁית: גַּם בְּדֶרֶךְ אֲנַחְנוּ רְאוּיִים לְנֹסִים, הִנֵּה הַשָּׁם "הוֹרִיד לָנוּ אֶת הַמָּן" בְּמִדְבָּר, לְמִרוֹת שְׁזָה רַק בְּדֶרֶךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. כֵּן הוּא גַם יַצִּיל אוֹתָנוּ מִהַעֲמִים שְׁבַדְרָה.

נוֹסֵף לְכֹךָ הִלָּךְ כָּלֵב וְהַשְׁתַּטַּח עַל קַבְרֵי אָבוֹת, כְּדֵי שְׂלֵא יִמָּשֶׁךְ אַחַר הַמֶּרְגָּלִים בְּעֵצָתָם, וְכֵן הוּא הַצְּלִיחַ בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא לְגֵרָם לְעַם וְאִפְלוּ לְמֶרְגָּלִים עֵצָמָם לְרִצּוֹת חֲזָרָה לְעֵלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁאָמְרוּ: "עֲלֵה

טענות היצר

חברותא: גם פיום יש לכל יהודי תפקיד לעשות מהמקום שלו 'ארץ ישראל' - מקום שראוי להשראת השכינה. אך היצר הרע הערמומי בא וטוען כנגדו את אותן טענות, כדי להחליש אותו:

א. "עז העם הישב בארץ" - אתה נמצא בסביבה קשה, חמירת ונחותה. לא תצליח (חלילה) לזכך את המקום והסביבה שלך.

ב. "עמלק יושב בארץ הנגב" - אתה אינך ראוי לבצע את השליחות הקדושה הזאת (כמו בני ישראל שהיו במצב לא ראוי לפני מלחמת עמלק).

ג. "והחתי והיבوسی והאמרי יושב בהר" - עד שתגיע לבצוע השליחות שלך, יתעוררו לך הרבה קשיים בדרך ולא תצליח להתמודד עמם.

הלקח

ילד/ילדה: על כך נלמדת ההוראה הנצחית מתשובת כלב: לא משנה באיזו סביבה אתה נמצא, לא משנה מה היה המצב הרוחני שלך עד עכשו, ולא משנה איזה עכובים יכולים לצוץ בדרךך - בכל מקרה נותן לנו השם את כל הפוחות לנצח את הקשיים ולהשלים את השליחות כראוי! כלב הוסיף ואמר לעם ישראל: "עלה נעלה וירשנו אתה" - אפלו אם משה יגיד לנו לעשות סלמות ולעלות השמימה, נצליח. כן, בהתקשרות והתמסרות למשה רבנו והתפשטותו שבכל דור, נוכל לבצע את השליחות, בלי להתפעל מהקשיים שבדרך ונהפך את העולם פלו ל"ארץ ישראל" - שעתידה להתפשט בכל הארצות, בביאת משיח צדקנו בקרוב ממש.

(מעובד על-פי לקו"ש ח"ח, עמ' 82 ואילך)

שאלות הבנה:

מה מסמלת כל טענה של המרגלים בעבודת השם?
מהי התשובה לכל אחת מהטענות?
באיזה כוח נוכל להצליח?

המשך ממדור צעירים בשליחות

הלקח

ילד/ילדה: יש זמנים פיום שיהודי הוא כמו 'במדבר' - הוא עסוק בתפלה ובלמוד תורה ומנתק מהחמריות של עולם הזה. אך יש זמנים שיהודי נמצא 'בארץ' - הוא צריך לעבד לפרנסתו, לאכל למחיתו וכדומה. עלינו לזכר שעבודת השם היא לא רק בזמנים של רוחניות (מדבר), אלא בעקר

מהמדבר לארץ ישראל

ילד/ילדה: פרשת שלח מספרת על המרגלים שנשלחו לארץ ישראל, אף במקום לעשות את שליחותם פראוי הם חזרו והוציאו דבה על ארץ הקדש באמרם שהיא "ארץ אכלת יושביה" ולא כדאי לעלות לארץ, ובגללם נענש כל עם ישראל להשאיר ארבעים שנה במדבר.

איה זה יכול להיות שכך נכשלו המרגלים, שלא היו סתם אנשים אלא המבחרים שבעדה והשלוחים של משה רבנו, עד שהתורה מעידה עליהם: "ראשי בני ישראל המה"! איה הם חשבו שאחרי כל הנסים הגדולים במצרים ובמדבר, לא נצליח לכבש את ארץ ישראל?

חברותא: חז"ל אומרים שהיצר הרע לא אומר לאדם בבת-אחת ללכת ולעבד עבודה זרה, אלא מחטיא אותו לאט-לאט. 'תרה מכה אנו לומדים בספר 'היום יום', שיצר הרע מתלבש אפלו בלבוש 'דתי' או 'חסידי'... כה גם בספור שלנו. היצר הרע לא בא למרגלים ואמר להם: לא כדאי לעלות לארץ. מלכי כנען ינצחו אותנו!

הוא בא אליהם 'מסביב' ואמר להם כה: איפה יותר קל לנו לעבד את השם? במדבר או בארץ ישראל? הבה נבדוק!

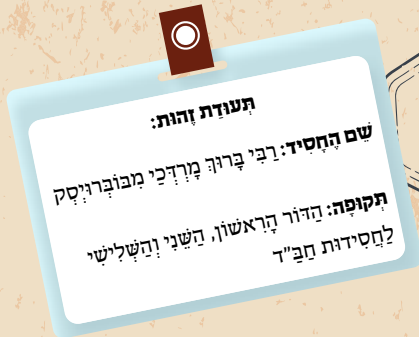
במדבר: לא צריה לדאג לאכל כי יש מן, וגם לא לשתייה כי יש באר, והבגדים גדלו עליהם. אם יש הכל, אז בשביל מה לעבד? - אפשר רק לשבת וללמד תורה במנוחת הדעת, מקפים בענגי הכבוד! ובארץ ישראל? זהו, נגמרים הנסים! אין מן משמים ואין מים מבארה של מרים. צריה לחרש, לזרע, לקצר, ועוד ועוד מלאכות הקשורות לעבודת האדמה ולפרנסה בכלל.

ילד/ילדה: המרגלים טענו כה: אמנם השם יכול לעשות ואכן עשה לנו נסים עצומים! אבל, כל זה שיה לתקופת המדבר - לזמן בו עם ישראל עסק ברוחניות ובלימוד התורה, וממילא הוא זכה לנסים מעל הטבע. לעמת זאת, בארץ ישראל מסתימת לה תקופת הנסים. כשם שאנחנו נצטרף לעסק עם הטבע ולעבד לפרנסתנו, כה גם השם ילך עמנו בדרך הטבע. עבדה שהנסים של המן, הבאר וענגי הכבוד אכן פסקו בכניסה לארץ. כה גם - הם טענו - השם לא יעמד לצדנו ויעשה לנו נס לכבש את העם היושב בארץ.

חברותא: על כה ענו להם יהושע וכלב: "אם חפץ בנו השם והביא אתנו אל הארץ הזאת".

השם לא מענין שנשאר במדבר, כפי שאתם רוצים לעשות. אמנם טוב לנו במדבר, אבל זו רק ההכנה לכניסה לארץ. העקר הוא לא הנתוק מהעולם כמו במדבר, אלא דוקא החבור של הקדשה עם העולם, כפי שבני ישראל יעשו בכניסתם לארץ - ולדגמה, המצוות התלויות בארץ ישראל - כמו ערלה, מעשרות ושמיטה, להן זוכים דוקא כשיהיה עסק בעבודת האדמה. רק כה אנו עושים להשם דירה בעולם הזה, התחתון.

כין שזהו רצון השם, ממילא הוא ימשיך ויעשה לנו נסים גם בתוך הטבע. הוא יתן לנו את ההצלחה בפרנסה, והוא גם יעזר לנו כנגד העם היושב בארץ ויתן אותם ואת ארץ ישראל בידינו, כפי שאכן קרה בסופו של דבר ארבעים שנה לאחר מכן.

בְּדַרְנֵי הַחֲסִידִים

כ"ח סיון

"איש וביתו באו"

בתאריה ח' בסיון ת"ש כבשו צבאות גרמניה הנאצית את פריז, שם שהו באותו זמן הרבי והרבנית. בדרך חתחתים מספנת שנמשכה כשנה, נדדו הרבי והרבנית בין ערי צרפת ופורטוגל, שם הגיעו לליסבון ועלו על הספינה 'סרפה פינטו' שהובילה אותם לארצות-הברית. בכ"ח בסיון תש"א, בשעה 10:30 בבקר, הגיעו הרבי וזוגתו לארצות-הברית, כשאת פניהם מקבלים בשליחותו של הרבי הרי"צ, כמה מחשובי החסידים, להם גלה הרבי הרי"צ על מעלותיו הסגוליות של חתנו.

מבצע ההצלה

מבצע ההצלה התנהל על ידי הרבי הרי"צ, ששרד את מראות ההפצצות והכבוש הנאצי בורשה ובאוטוואקה, והגיע לניו-יורק כשנה קדם לכן, באדר-שני שנת ת"ש. ממקום המבטחים בניו-יורק, הפעיל הרבי הרי"צ את כל קשריו במטרה לחלץ מאירופה הכבושה את חתנו ובתו.

הודות למאמצים אלה, סדרו להם רשיונות המעבר לפורטוגל ונקנו אף כרטיסי נסיעה. מספר שלאחר שהשגו הכרטיסים לספינה שהפלגתה אמורה הייתה להיות אחרונה, הגיע פתאום מברק בהול מאדמו"ר הרי"צ ובו הוראה מפתיעה לבל יסעו באותה הפלגה. רק מאחר יותר התברר כי נוסעי אותה הספינה נשבו בידי האיטלקים. שוב נעשו מאמצים להשיג כרטיסי נסיעה שבהתאם לנסבות היו שלא בנמצא.

בסופו של דבר סדר הענין הודות להשתדלותו של הרב מרדכי ביסטריצקי שהתגורר בארצות-הברית וברשותו היו שני כרטיסים, אותם רכש עבור חמיו וחמותו שלא הצליחו לקבל אשרת כניסה לפורטוגל על מנת להפליג ממנה לארצות-הברית. חתנם הסכים למסר את הכרטיסים לזכות הרבי והרבנית. מאחר יותר דרש ממנו אדמו"ר הרי"צ שישכים לקבל ממנו את מחיר הכרטיס, כיון שברצונו לשלם מכספו.

בתאריה י"ז סיון עלו הרבי והרבנית על ספינה של הספינה 'סרפה פינטו',

שֶׁהַפְּלִיגָה מְלִיטָבוֹן שְׁבַפּוֹרְטוּגַל בְּדֶרֶךְ לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית. הַנְּסִיעָה הֵיְתָה מְסַכֶּנֶת מְאֹד וְרַק בְּחֻסְדֵי הַשָּׁם לֹא נִפְגְּעָה הַסְּפִינָה מִיְרֵי הַנְּאֲצִים. מֵעַל סִפּוֹן הַסְּפִינָה שָׁלַח הַרְבֵּי מְבָרַק לְחוֹתְנֵוֹ הָאֲדָמוֹר הַרִי"צ, בּוֹ הוֹדִיעַ עַל עֲזִיבַתְּם אֶת שְׁטַח הַמַּיִם הַטְּרִיטוֹרִיאֲלִיִּים שֶׁל אֵירוּפָּה.

פְּלִיט פְּעִיל

לְיָמִים סִפְרָה הַרְבֵּנִית חִיה-מוֹשָׁקָא, כִּי גַם בְּמַהֲלָךְ יָמֵי מְנוּסַתְּם רַבִּי הַתְּלָאוֹת מְפַנֵּי הַכּוֹחוֹת הַגְּרָמְנִיִּים הַמְתַּקְדָּמִים בְּצָרְפֵת וְגַם בְּמַהֲלָךְ מְסַעֵם הַחֲשָׁאֵי וְהַמְסַכֵּן בְּפוֹרְטוּגַל וּבְסִפְרָד, הַרְבֵּי שָׁמַר בְּקַפִּידָה עַל שְׁגֵרַת חֲיָיו - הַמְּשִׁיךְ לַפְּעַל רְבוֹת בְּתַחוּמֵי הָעֶזְרָה לְקַהְלוֹת יִשְׂרָאֵל; הַרְבֵּה לְעוֹדֵד וּלְחִזְק אֶת הַיְהוּדִים שֶׁנִּשְׁאַרוּ בְּאֵירוּפָּה וְהַמְּשִׁיךְ לְשָׁמַר בְּהַקְפָּדָה מְרַבִּית עַל קִיוֵם הַמְּצוּוֹת בַּהַדוּר. "בְּדַרְכּוֹ הָאֲפִינִית", הוֹסִיפָה, "הַרְבֵּי מִצָּא דֶרֶךְ לְהַתְמַקְדָּ בְּפִן הַחֲיִיבֵי בְּכָל מִצְב - גַּם בְּנִסְבוֹת חֲיָיו הַמְּאִימוֹת שֶׁל פְּלִיט הַמְּנַתֵּק מִבֵּיתוֹ וְנִמְלֵט עַל חֲיָיו".

"אֲגָלָה לְכֶם מִי הוּא"

כְּאָמוֹר, הַרְבֵּי הַרִי"צ, שְׁבִשָּׁל מִצְבוֹ הַבְּרִיאוֹתֵי לֹא יִכּוֹל הִיָּה לְצַאת וּלְקַבֵּל אֶת פְּנֵי בְתוֹ וְחוֹתְנֵוֹ, שָׁלַח מְשַׁלְּחַת חֲסִידִים לְקַבֵּל אֶת פְּנֵיהֶם. עַל חֲבָרֵי הַמְּשַׁלְּחַת נִמְנוּ אַרְבָּעָה: הַמְּשַׁפִּיעַ הָרַב שְׁמוּאֵל לוֹיטִין, וְשְׁלוֹשָׁה מַחְבְּרֵי 'אֲגַדַּת חֲסִידֵי חֲב"ד' שֶׁפְּעָלָה לְהַצִּילָתָם: הָרַב יִשְׂרָאֵל גִּ'קוֹבְסוֹן - יוֹשֵׁב-רֵאשׁ 'אֲגַדַּת חֲסִידֵי חֲב"ד', הָרַב שְׁלֵמָה אֶהֱרֹן קֶזְרֶנוּבְּסְקִי וְהָרַב אֶלְיָהוּ סִימְפּוֹסוֹן.

לִילָה קָדָם לְכֹן הַתְּבַקְשׁוּ הָאֲרָבָעָה לְהַכְנִס אֶל הַיֵּכַל קִדְשׁוֹ שֶׁל הַרְבֵּי הַרִי"צ שְׁבַקוּמָה הַשְּׁנִיָּה ב-770. לְהַפְתָּעַתְּם הַגְּדוֹלָה, הַחֵל הַרְבֵּי הַרִי"צ חוֹשֵׁף בְּפְנֵיהֶם כְּמָה מִמַּעְלוֹתָיו שֶׁל חֲתָנֵוֹ: "אֲגָלָה לְכֶם מִי הוּא: הוּא עוֹרֵךְ תְּקוּוֹן חֲצוֹת' בְּכָל לַיְלָה. הוּא בְּקִי בְּעַל-פֶּה בְּ(תְלִמּוּד) בְּבַלִּי עִם הַר"ן הָרֵא"שׁ וְהַרִי"ף, בְּ(תְלִמּוּד) יְרוּשָׁלַיִם וְנוֹשָׂאֵי כְּלָיו. בְּרַמְבַּ"ם וּבִ'לְקוּטֵי תוֹרָה' עִם כָּל הַ'עִינִיס (הַגְּהוֹת הַ'צִּמַּח-צֶדֶק' עַל הַ'לְקוּטֵי תוֹרָה' הַנִּפְתָּחִים בְּדֶרֶךְ כָּלל בְּמַלְכָה 'עִינִי')."

הַרְבֵּי הוֹסִיף וְאָמַר: "וּמִכָּל מְקוֹם הוֹלֵךְ עִם הַכּוֹבֵעַ כְּלָפֵי מִטָּה". בְּהַתְּכַוְּנוֹ לְכָה שֶׁהַרְבָּנִים נוֹהֲגִים בְּדֶרֶךְ כָּלל לְלַכֵּת עִם כּוֹבֵעַ רַבְנֵי מוֹרָם, וְאֵלוֹ הַרְבֵּי בְּעִנְיָנוֹתָיו הוֹלֵךְ עִם כּוֹבֵעַ 'קִנְיִטְש' שְׁפוּנָה כְּלָפֵי מִטָּה... הַרְבֵּי הַרִי"צ הוֹסִיף וּבִקֵּשׁ, כִּי בַעַת שֵׁינְיָעֵי הַרְבֵּי ל-770, יִצְאוּ תְלִמִּידֵי הַיְשִׁיבָה וּיקַבְּלוּ אֶת פְּנָיו. יָמִים סְפוּרִים לְאַחַר מָפוֹן, בְּב' תַּמּוּז, הַתּוֹעֵד הַרְבֵּי (שְׁכָנָה אֶז הַרְפִּי"ש) לְרֵאשׁוֹנָה עִם הַחֲסִידִים ב-770 לְרַגֵּל הַצִּלָּתוֹ.

בְּתַקוּפָה הַרֵאשׁוֹנָה אֶף הַתְּגוֹרְרוֹ הַרְבֵּי וְהַרְבֵּנִית בְּבִנְיָן 770.

בְּתַקוּפָה שְׁלֵאֲחַר מָפוֹן, מִנָּה הַרְבֵּי הַרִי"צ אֶת הַרְבֵּי לְעַמֵּד בְּרֵאשׁ הַמוֹסְדוֹת 'מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל', 'מְרַפֵּז לְעִנְיָנֵי חוּנֵךְ' וְ'קֶה"ת'. בְּנוֹסֵף לְמִשְׁימוֹת מִיְחָדוֹת שֶׁהִטִּיל עָלָיו הַרְבֵּי הַרִי"צ, שְׁכָנָה אוֹתוֹ "שֶׁר הַהִסְבְּרָה שְׁלִי".

י"ל במסגרת תוכנית החברותות
לילדי השלוחים שע"י

